

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 23/11

Luksemburg, 24 marca 2011 r.

Wyrok w sprawie C-400/08
Komisja / Hiszpania

Państwo członkowskie nie może uzależniać otwierania dużych placówek handlowych od takich względów gospodarczych jak wpływ tych placówek na istniejący handel detaliczny lub wysokość udziału przedsiębiorstwa w rynku

Takie względy nie są w stanie uzasadnić ograniczenia swobody przedsiębiorczości

Uznawszy, że swoboda przedsiębiorczości sprzeciwia się uregulowaniu, które ustala warunki otwierania dużych placówek handlowych na obszarze Wspólnoty Autonomicznej Katalonii¹, Komisja Europejska postanowiła wnieść przeciwko Hiszpanii skargę w niniejszej sprawie zmierzającą do stwierdzenia uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Każde otwarcie dużej placówki handlowej na terytorium Wspólnoty Autonomicznej Katalonii podlega systemowi wcześniejszego pozwolenia, na podstawie którego obszary lokalizacji dostępne dla nowych placówek, a także ich powierzchnia sprzedaży, są ograniczone. Ponadto pozwolenie na nowe placówki jest wydawane wyłącznie wówczas, gdy zostanie wykazane, iż ich otwarcie nie będzie miało wpływu na istniejący drobny handel.

W wydanym dzisiaj wyroku Trybunał stwierdził, że **sporne uregulowanie, ujęte jako całość, stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości**. W rzeczywistości bowiem uregulowanie to skutkuje uczynieniem utrudnionym lub mniej atrakcyjnym wykonywanie przez podmioty gospodarcze innych państw członkowskich ich działalności na terytorium Wspólnoty Autonomicznej Katalonii oraz wpływa w ten sposób na podjęcie przez nich i prowadzenie działalności na rynku hiszpańskim.

Niemniej jednak Trybunał przypomniał, że ograniczenia swobody przedsiębiorczości, takie jak w niniejszej sprawie, mogą być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, pod warunkiem, że są one właściwe dla zagwarantowania realizacji zamierzonego celu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu. Wśród takich nadrzędnych względów znajdują się między innymi ochrona środowiska, zagospodarowanie przestrzenne, a także ochrona konsumentów. Z kolei cele o charakterze czysto gospodarczym nie mogą stanowić nadrzędnego względu interesu ogólnego. Po przypomnieniu tej okoliczności Trybunał zbadał, czy niektóre z przepisów uregulowania mogą być uzasadnione.

W przedmiocie ograniczeń dotyczących lokalizacji i rozmiaru dużych placówek handlowych

Trybunał orzeka, że Hiszpania uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy zasady swobody przedsiębiorczości poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy przepisów katalońskich, które: 1) zakazują otwierania dużych placówek handlowych poza skonsolidowanymi obszarami miejskimi niektórych gmin²; 2) ograniczają otwieranie nowych hipermarketów do okręgów, w których istniejąca oferta handlowa nie została

¹ Przy czym niektóre z tych warunków są ustalone przez ustawę krajową, a inne przez uregulowanie wspólnoty katalońskiej.

² W rzeczywistości bowiem duże placówki handlowe mogą być otwierane jedynie w skonsolidowanych obszarach gmin, które są centrami administracyjnymi okręgu lub których ludność przekracza 25000 mieszkańców lub zrównanych z nimi osób przebywających sezonowo w celach turystycznych.

uznana za nadmierną³ i 3) wymagają, aby takie nowe hipermarkety nie absorbowwały więcej niż 9 % wydatków na towary użytku codziennego i 7 % wydatków na inne towary.

O ile prawdą jest, że ograniczenia dotyczące lokalizacji i rozmiarów dużych placówek handlowych wydają się właściwymi środkami do osiągnięcia powołanych przez Hiszpanię celów zagospodarowania przestrzennego i ochrony środowiska naturalnego, to jednak Trybunał stwierdził, że Hiszpania nie przedstawiła wystarczających dowodów mogących wyjaśnić powody, dla których sporne ograniczenia miałyby być wystarczające dla osiągnięcia zamierzonych celów. W związku z tym, z uwagi na taki brak wyjaśnienia i znaczny wpływ odnośnych ograniczeń na możliwości otwarcia dużych placówek handlowych na obszarze Wspólnoty Autonomicznej Katalonii, Trybunał orzekł, że szczególne ograniczenia dotyczące lokalizacji i rozmiaru dużych placówek handlowych nie są uzasadnione.

W przedmiocie warunków uzyskania pozwolenia koniecznego dla otwarcia dużej placówki handlowej

W kwestii tej uregulowanie **krajowe** przewiduje obowiązek uwzględnienia przez organy publiczne istnienia placówek handlowych na danym obszarze oraz skutków powstania nowej placówki dla struktury handlowej tego obszaru. Podobnie uregulowanie **katalońskie** zobowiązuje organy publiczne do sporządzenia w trakcie postępowania w sprawie wydania pozwolenia sprawozdania w sprawie udziału wnioskującego o pozwolenie w odnośnym rynku.

W ten sposób, poprzez obydwie te wymogi, wydanie pozwolenia uzależnione jest od przestrzegania określonych progów udziału w rynku i wpływu na istniejący handel detaliczny, po przekroczeniu których niemożliwe jest otwarcie dużej placówki handlowej. Ponieważ względy te mają charakter czysto gospodarczy, Trybunał podkreślił, że nie mogą one stanowić nadrzędnego względu interesu ogólnego, a tym samym uzasadniać ograniczenia swobody przedsiębiorczości. W związku z tym, jeżeli chodzi o warunki uzyskania pozwolenia koniecznego dla otwarcia dużej placówki handlowej, **Trybunał stwierdził, że swoboda przedsiębiorczości stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych i katalońskich wymagających przestrzegania progów dotyczących, po pierwsze, udziału wnioskującego o pozwolenie przedsiębiorstwa w odnośnym rynku, i, z drugiej strony, wpływu nowej placówki na istniejący handel detaliczny.**

Wreszcie, w trakcie postępowania w sprawie wydania pozwolenia koniecznego dla otwarcia dużych placówek handlowych uregulowanie wymaga konsultacji z komisją ds. placówek handlowych, do której należy sporządzenie sprawozdania uwzględniającego w szczególności zagospodarowanie przestrzenne i ochronę środowiska. W tej kwestii Trybunał stwierdził, że **zasada swobody przedsiębiorczości stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu katalońskiego, który reguluje skład komisji ds. placówek handlowych, w zakresie, w jakim przepis ten zapewnia reprezentację interesów istniejącego handlu detalicznego, lecz nie przewiduje reprezentacji stowarzyszeń działających w dziedzinie ochrony środowiska.**

UWAGA : Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku. Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się nałożenia sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

³ W 2009 r. oferta handlowa została uznana za nadmierną w 37 z 41 okręgów Wspólnoty Autonomicznej Katalonii.